

“Emanete riayet etmeyenin imanı yoktur. Ahde vefa göstermeyenin ise dini yoktur.”¹

Mekke en güzel gecesini yaşıyordu belki de. Tarihte görüp görebileceğiniz en güzel manzara... Sema berrak bir su gibi açık, yıldızlar görenleri büyülüyor sanki... Ve bir ses geliyor uzaklardan: Bu, bu, bu Ahmedin yıldızı! Ahmedin Yıldızı Doğdu!!! Müjdeler olsun! Ahmed'in yıldızı göründü! O kutlu gün geldi, yüce kitaplarda geçen son peygamber doğdu! Din adamları şaşkına dönüyor... Ve âlemin onun yüzü suyu hürmetine yaratıldığı o kutlu bebeğin evinden geliyor derinlerden bir ses daha... Öyle sözler ki bunlar bizi bizden daha çok düşünen bir peygamberin ilk sözleri: *Ümmeti, ümmeti...*

Kayaların içinden çıkan minik, mahzun, nazlı bir çiçek gibi Cehl- i mürekkep içindeki insanların içinden de tertemiz çıkan Muhammed- ül Emin'e Mekke sokaklarında herkes büyük bir saygıyla bakıyor. Mekke'de en güvенеbilecekleri kişi o çünkü. Hılful Fudul ile insanların gönlünde daha çok yer ediyor Genç Muhammed.

40 yaşında nübüvvetle birlikte başlıyor asıl o kutlu yolculuk. Hatice seni canından çok seviyor. Korktuğunda seni o teselli ediyor. En büyük yardımcın o oluyor. Boykotlardan en acılı eziyetlere kadar seni sevenlerin hiçbiri de sırtını dönmüyor sana. Ölümle burun burunayken bile hiç tereddüt etmeden “Allahu Ehad!” diye bağıyorlar. Ve İslam ilk şehitlerini veriyor... Hicrette bile sana sadık kalıyor Ebu Bekir. Mağarada sırf sen uyanma diye yılan bile sesini çıkarmıyor. Bu nasıl bir fedakârlık, nasıl bir vefa? Uhud'da okçular ayrılmasın tepeden diye ne kadar uğraştınsa da unuttular. Hâlbuki seni ne çok seviyorlardı Ya Resulullah! Sana en ufak bir zarar dahi gelmesin diye senin önüne siper oldular. Canlarını ortaya koydular.

Peki ya biz? Ya biz orada olsaydık? Senin doğduğunda bizi düşündüğün kadar biz bağlanırmıydık sana? Şimdi gelsen evlerimize, geçsen sokaklarımızın içinden... Sana bakabilecek yüzümüz var mı ki? Sen bizi düşündün, bize dua ettin, beni görmeden sevenler dedin. Ama biz sana o kadar bağlı kalabildik mi?

Sen ki sütannene yıllar sonra bile saygıda en ufak bir kusur etmedin. Ona karşı hep vefalıydın. Annem derdin ona... Şimdilerde değerlerimiz kaldı mı? Sen bize üsve-i hasene idin hâlbuki her halinle.

Vefatından önce eğer istersen kıyamete kadar kalabilirsin, demişti sana rabbimiz. Ama sen asıl ona meftundun. En çok ona vefalıydın, bir an olsun unutmadın onu.

Vefatında ölümünü kabullenemeyecek kadar bağlıydı Ömer (r.a)² sana... Ebubekir es Sıddık (r.a) bütün vazifeyi üstlendi sana büyük bir bağlılık içinde. Etrafindakiler seni o kadar çok seviyorlardı ki “Anam Babam sana feda olsun ya Rasulallah!” diyorlardı.

Gözyaşları içinde seni defnederlerken senin yüzünde bir tebessüm vardı. Dudaklarında iki kelime mırıldanıyordun. Ebubekir-es Sıddık geldi yanına, ne dediğini anlamak için. Sen yine bizi düşünüyordun ya Rasulallah; her şeye rağmen yine, yine ve yine: *Ümmeti Ümmeti* sözleri dökülüyordu dudaklarından. Ebubekir'in gözleri dolmuş sana bakıyordu.

Hız. Aişe seni o kadar çok seviyordu ki şu anda senin mübarek sözlerini okuyabiliyorsak onun sayesinde. Şu an öğrendiklerimizle senin yaşadıkların gözümün önünden geçebiliyorsa bu

¹ İbn Hanbel,III,134

² Radiyallahu anh

vefa sayesinde. Senin hatıranı yaşattıkları için, sana ve Allah'a bağlı oldukları için. Ahde vefalı oldukları için...

Vefanın semt adı olarak kaldığı zamanımızda en büyük vefasızlığı dünyaya geliş amacımızı unutarak yapıyoruz. Aklıma çok güzel bir söz geliyor:

*Ey nefsim! Deme: 'Zaman değişmiş, asır başkalaşmış, herkes dünyaya dalmış, hayata perestîş eder. Derd-i maişetle sarhoştur.' Çünkü ölüm değişmiyor. Fırak, bekaya kalbolup başkalaşmıyor. Acz-i beşerî, fakr-ı insanî değişmiyor, ziyadeleşiyor. Beşer yolculuğu kesilmiyor, sürat peyda ediyor.'*³

Madem ölüm öldürülüyor, öyleyse neden sırtımızı dönüyoruz inandıklarımıza? Düşünsenize ömrünü bizim imanla cennete gitmemiz için uğraşmış bir peygamberi unutuyoruz ve daha da önemlisi Rabbimizi unutuyoruz. Dua sadece başımız sıkışınca gideceğimiz bir kapı mıdır? Allah bizi bir saniye unutsa yaşayabilmemiz mümkün mü? Sadece bir saniye o olmadan nefes alabilir miyiz? Onun izni olmadan bir yaprak bile kıvıldamazken bu enaniyet neden???

Hatırlıyorum da ilkokuldayken Mevlid-i nebi haftasında şiir okuması yapmıştık. En sevdiğim bölümü ben okumuştum:

Haberler uçurmuşsun Ebu Hureyre' nin diliyle:

"Benden sonra öyle kimseler gelecek ki, keşke peygamberi görseydik de ne malımız ne de evladımız olsaydı diyecekler."

Ve Hz. Enes ile paylaşmıştın özlemeni

"Beni görmedikleri halde bana iman eden kardeşlerimi görmeyi çok isterdim"

Sultanım!

Ey Medine minberinde ' ümmeti, ümmeti ' diye hüznü giyen sevgili

Ey Mekke mihrabında âlemler hesabına ' Allah! ' diyen sevgili

Bize lütfu ilahi bahşedilen kapına diz çöktük, bey' at ettik

Rabbinden bize ne getirdi isen amenna

Duyduk, itaat ettik

Ya Rasulallah

Sen hâlâ kırk yaşındasın

Ve hâlâ ümmetinin başındasın...

HATİCE NİDA ÇİÇEKANA

³ Bk. Sözler, On Dördüncü Söz, Hatime.